

20. juni 2010 – 3. e. trinitatis

Evangelium: Lukas 15,11-32

Jesus sagde også: "En mand havde to sønner.

Den yngste sagde til faderen: Far, giv mig den del af formuen, som tilkommer mig. Så delte han sin ejendom imellem dem. Nogle dage senere samlede den yngste alt sit sammen og rejste til et land langt borte. Der ødslede han sin formue bort i et udsvævende liv; og da han havde sat det hele til, kom der en streng hungersnød i landet, og han begyndte at lide nød. Han gik så hen og holdt til hos en af landets borgere, som sendte ham ud på sine marker for at passe svin, og han ønskede kun at spise sig mæt i de bønner, som svinene åd, men ingen gav ham noget. Da gik han i sig selv og tænkte: Hvor mange daglejere hos min far har ikke mad i overflod, og her er jeg ved at sulte ihjel. Jeg vil bryde op og gå til min far og sige til ham: Far, jeg har syndet mod himlen og mod dig. Jeg fortjener ikke længere at kaldes din søn; lad mig gå som en af dine daglejere. Så brød han op og kom til sin far.

Mens han endnu var langt borte, så **hans far** ham, og han fik medynk med ham og løb hen og faldt ham om halsen og kyssede ham. Sønnen sagde til ham: Far, jeg har syndet mod himlen og mod dig. Jeg fortjener ikke længere at kaldes din søn. Men faderen sagde til sine tjenere: Skynd jer at komme med den fineste festdragt og giv ham den på, sæt en ring på hans hånd og giv ham sko på fødderne, og kom med fedekalven, slagt den, og lad os spise og feste. For min søn her var død, men er blevet levende igen, han var fortabt, men er blevet fundet. Så gav de sig til at feste.

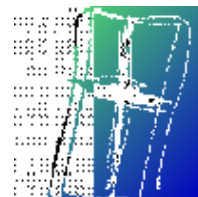
Men **den ældste** søn var ude på marken. Da han var på vej hjem og nærmede sig huset, hørte han musik og dans, og han kaldte på en af karlene og spurgte, hvad der var på færde. Han svarede: Din bror er kommet, og din far har slagtet fedekalven, fordi han har fået ham tilbage i god behold. Da blev han vred og ville ikke gå ind. Hans far gik så ud og bad ham komme ind. Men han svarede sin far: Nu har jeg tjent dig i så mange år og aldrig overtrådt et eneste af dine bud; men mig har du ikke givet så meget som et kid, så jeg kunne feste med mine venner. Men din søn dér, som har ødslet din ejendom bort sammen med skøger - da han kom, slagtede du fedekalven til ham.

Faderen svarede: Mit barn, du er altid hos mig, og alt mit er dit. Men nu burde vi feste og være glade, for din bror her var død, men er blevet levende igen, han var fortabt, men er blevet fundet."

Hvad handler det om?

På søndag handler det om to brødre: en, som har ødslet alt bort, og en, som aldrig har forløbet sig – og Guds forhold til dem.

Den yngste søn er bedre kendt som "den fortabte". Den ældste kaldes blot for "den ældste". Men måske er han "den fortabte"? - Og så er der deres far. Hvem er han? Og hvem er vi?

Den yngste forlod hjemmet med arven. Soldede alt op. Og gik i stykker som menneske. Vendte hjem, fordi der ikke var andre muligheder. Men blev mødt af en far, som gav ham alle rettigheder tilbage. Den yngste var fortabt, men blev fundet.

Den ældste var pligtopyldende og ordentlig helt igennem. Han reagerede, som vi kender fra os selv: med foragt og ud fra en helt igennem rimelig retfærdighedsfølelse. Men han kom i strid med sin fars hjerte, som havde taget imod den fortabte bror. - Bliver han dermed selv "den fortabte"?

Deres far er en far, som *så, ... mens sønnen endnu var langt borte ... fik medynk, løb ... faldt om halsen ... gik ud ... og bad sin ældste søn deltage i glæden.*

Jesus lader lignelsen være "åben", når han til slut siger: *"Mit barn, du er altid hos mig, og alt mit er dit. Men nu burde vi feste og være glade, for din bror her var død, men er blevet levende igen, han var fortabt, men er blevet fundet."* Det op til os at afslutte lignelsen. Det kan vi gøre på søndag i kirken, når vi møder Gud og hinanden!

Spørgsmål til overvejelse:

Læs lignelsen, genfortæl den for hinanden afsnit for afsnit - og lev jer sammen ind i lignelsen!

1. Den yngste søn og os

Det er skrapt at bede om at få arven – og bryde med sit hjem.

a) Hvad indebærer sådan et brud? Hvordan kan det sammenlignes med at vi som skabninger vender ryggen til Skaberen?

b) Hvilke konsekvenser fik det for sønnen? Hvad gør det ved os, når det lever uden Gud og håb i verden (Ef 2,1-3)?

c) Hvad fik ham til at overveje at vende tilbage til det hjem, han havde brudt med, og hvilke muligheder så han for sig? - Hvilke overvejelser gør du dig?

2. Faderen og os

Kig på udsagnsordene, som beskriver faderen: *"så langt borte ... fik medynk ... løb hen ... faldt om halsen ... gik ud ... bad ham om"*

Overvej, hvordan det er en beskrivelse af Gud, sådan som han viser sin længsel og sin vej til os i Jesus Kristus.

3. Den ældste søn og os

"Nu har jeg tjent dig i så mange år ... mig har du ikke givet så meget som ... din søn dér har ødslet bort ... da han kom ..."

Hvad genkender du hos dig selv i hans bitterhed og bebrejdelse?

4. Afslutningen

Hvordan vil du skrive lignelsen færdig, når du møder Gud i gudstjenesten på søndag, og når du siger hej til din bror og søster?

God Søndag med tilgivelse og håb hos Jesus Kristus!